

Αποκλειστικά στον Κόσμο,
σε συνέχειες η αδημοσίευτη αυτοβιογραφία του Πέτρου Ξένου που
καταγράφει το μεγάλο ταξίδι της
ζενιτείας από την Ελλάδα στην Βραζιλία κι από εκεί στην Αυστραλία.

Οι Έλληνες μετανάστες στο Σύδνεϋ

29

Αυτοβιογραφία του Πέτρου Ξένου

Φαντασία και πραγματικότητα η Θαύμα;

Bγήκα από το νοσοκομείο λίγο πιο κάτω είναι μια καθολική εκκλησία, μπήκα μέσα. Εσύ ζέρεις ότι εμείς οι Ορθόδοξοι και ειδικά εμείς με το πατρώο ημερολόγιο δεν μπαίνουμε σε καθολικές εκκλησίες αλλά κάτι με τραβιόύσε και μπήκα, γονάτισα μπροστά στο άγαλμα της Παναγίας, άφησα τα λουλούδια που ακόμα κρατούσα και είπα δε με νοιάζει, είτε είσαι εικόνα είτε άγαλμα ήρθα να σε παρακαλέσω να βοηθήσεις, σε έχει ανάγκη και προσευχήθηκα.

'Εφυγα ευχαριστημένη, δόξα τω Θεώ. Τελειώνοντας την παρένθεση αφήνω τους αναγνώστες να κρίνουν μόνοι τους. Ας είναι ευλογημένο και δοξασμένο το όνομα της Αγίας Τριάδος με τις πρεσβείες της Θεοτόκου και πάντων των Αγίων, αμήν. Αμέσως μετά που του μίλησε η κυρία Παρασκευή όλα χάθηκαν από μπροστά του. Βρέθηκε στο κρεβάτι χωρίς να μπορεί να κουνήσει ούτε χέρια ούτε πόδια, δίπλα του φάνηκε πως ήταν η κόρη του η Πόπη και μια νοσοκόμα ινδιάνικης καταγωγής με το όνομα Μισέλ. 'Ακουσε λοιπόν την Μισέλ να ρώτα την Πόπη αν θα μπορούσα να τον πήγαινε μαζί με το κρεβάτι του έξω. Σήμερα της είπε είναι μεγάλη μέρα για τους ινδιάνους χριστιανούς, γιορτάζουμε την Παναγία με παρέλαση. Το άγαλμα της θα περάσει έξω από την εκκλησία που βρίσκεται στο Μακόρι Στίτ, στο Σίδνεϊ. Είναι η πιο μεγάλη εκκλησία του Σίδνεϋ. Ο Πέτρος δεν είχε πάει ποτέ, πάντα πήγαινε σε ορθόδοξες εκκλησίες. Πράγματι τον πήραν με το κρεβάτι και τον τοποθέτησαν κάτω από το καμπαναριό. Τη θέση που τον τοποθέτησαν την γνώρισε με την πρώτη ματιά όταν πήγε να δει αργότερα. Σε λίγο πέρασε η λιτανεία και σε μια στιγμή παρουσιάστηκε το άγαλμα της Παναγίας. Το κρατούσαν τέσσερα άτομα που έψελναν στα αγγλικά το Ave Maria. Μόλις πέρασε η λιτανεία άρχισαν τα βεγγαλικά και οι φωτιές με κρότους. Αυτός βρισκόταν εκεί ακόμα, μέχρι το τέλος είναι ιερ προσευχόταν συνεχώς. Ευχαρίστησε την Πόπη που της επέτρεψε να πάει. Μετά πήραν το ασανσέρ μέσα στο καμπαναριό. Σταμάτησα στη μέση, βγήκαν έξω. Εκεί κατοικούσε ένας πλούσιος γιατρός. Εκεί έμεινα το βράδυ. Είχε όλα τα μηχανήματα και πολύ προσωπικό που τον υπηρετούσε. Το άλλο πρωί βρέθηκε στο σπίτι του. Το σπίτι έμοιαζε πολύ αν και το ταβάνι το πρόβλημα της ήταν διαφορετικό από το δικό του που ήξερε. 'Οπως ήταν ξαπλωμένος ανάσκελα δεν μπορούσα να κουνήσει ούτε χέρια ούτε πόδια. Εκεί ήταν που απελπίστηκε. Σκέφτηκε ότι θα είχε πάθει εγκεφαλικό και αργότερα που ήρθε ο γιος του να τον επισκεφτεί τον ρώτησε, πες μου σε παρακαλώ την αλήθεια, έπαθα εγκεφαλικό, είμαι παράλυτος; Αυτός τον βεβαίωσε πως δε συνέβη

τίποτα τέτοιο. Για 56 μερόνυχτα πολλά πράγματα έχει πλάσει φαντασία του που θα χρειαστεί ένα ολόκληρο βιβλίο για να γραφτούν όλα και τώρα αν και έχει περάσει πάνω από ένας χρόνος τα θυμάται όλα. Ας το αφήσουμε εκεί και ας γυρίσουμε στην πραγματικότητα. 'Όπως είδαμε πιο πάνω τον πήραν απ' το χειρουργείο, έκαναν την εγχείρηση και τον πήγαν στην εντατική. Σε λίγο η κατάσταση του χειροτέρεψε. Τι είχε συμβεί; Μόλις άρχισε η καινούργια αρτηρία να τροφοδοτεί την καρδιά με αίμα μια βαλβίδα χάλασε και το αίμα εισχωρούσε μέσα στην καρδιά. Και πάλι στο χειρουργείο και πάλι άνοιγμα στο στήθος, αυτή δεύτερη εγχείρηση ήταν του τον κούρασε τόσο πολύ και όμως αν δε γινόταν γρήγορα θα έπαιρνε για την καρδιά. Ο γιατρός του είπε ότι ενάμιση λίτρο αίμα είχε εισχωρήσει μέσα στην καρδιά. Του έβαλαν καινούργια βαλβίδα, από λίγο χοιρινό κρέας την έφτιαξαν του είπε ο γιατρός και θα κρατήσει για 12 χρόνια. Ο θεός ζέρει, μπορεί σε 12 χρόνια να τον καλέσει κοντά του. Περίπου δύο βδομάδες έμεινε στο νοσοκομείο και μετά τον μετέφερα σε άλλο σε ένα αναρρωτήριο με γυμναστική και διάφορες ασκήσεις για να αποκτήσεις πάλι τις δυνάμεις του. Δεν μπορεί να περιγράψει πως αισθανόταν. Σιγά-σιγά όμως με τη βοήθεια του θεού άρχισε να αποκτά δυνάμεις. Και μετά από εφτά μέρες που έμεινε εκεί πέρα στα τεστ που του έκαναν οι φυσιοθεραπευτές όπως να διανύσει το δρόμο 9 δευτερόλεπτα. Μετά πήγαινε στο νοσοκομείο του 'Ομπορ δύο φορές την εβδομάδα και γυμναζόταν. Ερχόταν αμάξι και τον πήγαινε και τον έφερνε πίσω. Δεν μπορούσε να οδηγήσει για εφτά εβδομάδες. Ο καινούργιος χρόνος 2014 το βρήκε σε πολύ καλή κατάσταση. Πήρε και εξιτήριο και από το τελευταίο νοσοκομείο. Και η ζωή σιγά-σιγά με φάρμακα σα να του χαμογελάει. 'Οχι για πολύ.

Η μεγαλύτερη περιπέτεια της ζωής του τώρα αρχίζει

Πριν ακόμα πάει στο νοσοκομείο για την εγχείρηση, η γυναίκα του αρρώστησε από μία ανίατη

αρρώστια, την λένε Πάρκινσον. 'Άρχισε να τρέμει σιγά-σιγά το δεξιό χέρι της και μετά και το αριστερό κι εσένα μην έφτανε αυτό την πείραξε κι άλλη αρρώστια στο κεφάλι που την λένε άνοια. Ο γιατρός της έδωσε χάπια για το Πάρκινσον. 'Άρχισε να βλέπει φαντασιώσεις. Πότε πως έχασε την τσάντα της και ήθελε να πάει να την πάρει η τα κλειδιά της. Ευτυχώς τον βοήθησαν πολύ τα παιδιά αλλιώς δεν θα τα κατάφερνε. Της σταμάτησε τα χάπια και ησύχασε λίγο. 'Έτσι πέρασαν τα Χριστούγεννα του 2013 και η Πρωτοχρονιά μπήκε το 2014. Ο Πέτρος σιγά-σιγά δυναμώνει και έκανε όλες τις δουλειές από μαγείρεμα μέχρι πλύσιμο. Η Κούλα δεν μπορούσε καθόλου ούτε δεν ήξερα να μαγειρέψει.

'Ένα ταξίδι που δεν έπρεπε

Μια μέρα ο γιος του Γιάννης του είπε ότι ετοιμάζεται μαζί με την οικογένειά του να πάνε το καλοκαίρι διακοπές στην Ευρώπη. Θα πήγαινα σε διάφορες πόλεις και τελικά θα περνούσα και μια βδομάδα στη Ζάκυνθο. Σκέφτηκε ότι καλά θα ήταν να είναι κι αυτός εκεί να ετοιμάσει το σπίτι που ήταν ακατοίκητο για σχεδόν δύο χρόνια και δεν μπορούσαν να μείνουν εκεί και ειδικά ο εγγονός του ο Πέτρος που του έχει αδυναμία, δεν θα ξανά περνούσε άλλο από το σπίτι αν το έβλεπες τα χάλια που ήταν. Αυτό σκέφτηκε ότι θα του έκανε καλό καθαρός αέρας που έχει αναπνευστικό πρόβλημα μετά την εγχείρηση και να μείνει εκεί για έξι μήνες να αποφύγει το χειμώνα στην Αυστραλία. Το πρόβλημα του ήταν η Κούλα. Θα μπορούσα να ταξιδέψει τόσες ώρες μέσα στο αεροπλάνο; 'Όταν με το καλό έφταναν εκεί, σπίτι τους ήταν θα συνήθιζε και το αποφάσισε να φύγω στις 29 Μαΐου. Θα είχε αρκετό καιρό με τον Αντώνη τον Αλβανό να ετοιμάσουν όλα μέχρι τα μέσα Ιουλίου που θα ερχόταν ο Γιάννης με την οικογένεια του. Από τη στιγμή που φτάσανε στο αεροδρόμιο και μπήκα στο αεροπλάνο τα έχασε τελείως. Δεν ήξερε που βρίσκεται και που πάμε. Για κακή του τύχη άλλαξε πτήση έμειναν ένα βράδυ στο ξενοδοχείο στο Ντουμπάι. Δεν ήξερε τίποτα και φώναζε να πάμε στο σπίτι μας που είναι εκεί πάνω στο βουνό. Στο ξενοδοχείο έλεγε για ένα μεγάλο σπίτι που ήταν μια οικογένεια που ταξιδεύαμε μαζί και το χειρότερο ήταν η τουαλέτα, ήθελε να πηγαίνει κάθε 5 λεπτά, δεν μπορούσε μόνη της, έπρεπε να πηγαίνει αυτός και να την βοηθάει να ντυθεί.